

Od dnia 14 maja 2011 roku obowiązuje rozporządzenie, które określiło wzór znaku „strefa ruchu” oraz zasady jego ustawiania. Zgodnie z prawem o ruchu drogowym przepisy tej ustawy obowiązują na drogach publicznych, w strefach zamieszkania oraz w strefach ruchu.

Strefa ruchu jest obszar obejmujący co najmniej jedną drogę wewnętrzną, na której wjazdy i wyjazdy oznaczone są odpowiednimi znakami drogowymi.

Początek strefy ruchu:

Koniec strefy ruchu:

Na drogach wewnętrznych, gdzie został postawiony znak informujący o wjeździe do strefy ruchu, obowiązują te same przepisy co na drogach publicznych.

Jazda bez zapiętych pasów czy rozmowa przez telefon komórkowy w trakcie prowadzenia auta mogą skończyć się mandatem także na osiedlowej drodze czy parkingu.

Kierowca ponosi takie konsekwencje na drogach wewnętrznych jak na drogach publicznych.

Wprowadzenie stref ruchu wynikało z tego, że na drogach wewnętrznych przepisy ruchu drogowego nie miały zastosowania. Policja interweniowała, dopiero jak było np. zagrożenie życia uczestników ruchu. W konsekwencji funkcjonariusze nie mogli np. na osiedlowych uliczkach karać kierowców za złe parkowanie czy inne wykroczenia drogowe. Podobnie było,

gdy blokowane były drogi przeciwpowozowe, utrudniano przejazd, samochody stały pod samym wejściem do klatek schodowych, a nawet na chodnikach dla pieszych. Dopiero ustanowienie strefy ruchu powoduje, że na drodze wewnętrznej, która musi być też odpowiednio oznakowana, Policja może nakładać mandaty za każde wykroczenie drogowe.